

Stanowisko Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)
w przedmiocie projektu z dnia 5 kwietnia 2024 r. Ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem
operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego (dalej jako „Ustawa nowelizująca”)

Jednostka redakcyjna Ustawy nowelizującej	Przepis Ustawy nowelizującej	Propozycja przepisu PIIT (tekst pogrubiony)	Uzasadnienie
Artykuł 5 punkt 6): „Rozdział 2c Ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym”	Rozdział 2c Nadzór nad podmiotami finansowymi w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego Art. 18za. 1. Komisja może przeprowadzać kontrolę zgodności działalności z przepisami rozporządzenia 2022/2554 w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego: 1) banku krajowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe, 2) banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe, 3) banku hipotecznego, o którym mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych,	Rozdział 2c Nadzór nad podmiotami finansowymi w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego Art. 18za. 1. Komisja może przeprowadzać kontrolę zgodności działalności z przepisami rozporządzenia 2022/2554 w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego: 1) banku krajowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe, 2) banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe, 3) banku hipotecznego,	W ramach tej zmiany proponuje się modyfikację katalogu podmiotów, wobec których Komisja może przeprowadzać kontrolę zgodności działalności z przepisami rozporządzenia DORA w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego. Propozycja zawiera w sobie uwzględnienie następujących kategorii podmiotów: <ul style="list-style-type: none"> • <u>dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w rozumieniu art. 2 pkt 4f ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych</u> zamiast „dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku w rozumieniu art. 2 pkt 4e ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych” – postuluje się uwzględnienie podmiotów świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku z uwagi na fakt, iż zgodnie z definicją dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawartą w ustawie o usługach płatniczych ma być to podmiot, który oznacza osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy o usługach płatniczych, prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku, z wyłączeniem pozostałych usług płatniczych, wobec czego zakresem zostaną objęte również

	<p>4) banku spółdzielczego w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających,</p> <p>5) banku zrzeszającego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających,</p> <p>6) instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe,</p> <p>7) Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, o której mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych,</p> <p>8) spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, o której mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych,</p> <p>9) firmy inwestycyjnej w rozumieniu art. 3 pkt 33 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>10) domu maklerskiego stosującego rozporządzenie nr 575/2013 w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 44a ustawy – Prawo bankowe,</p>	<p>o którym mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych,</p> <p>4) banku spółdzielczego w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających,</p> <p>5) banku zrzeszającego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających,</p> <p>6) instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe,</p> <p>7) Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, o której mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych,</p> <p>8) spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, o której mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych,</p> <p>9) firmy inwestycyjnej w rozumieniu art. 3 pkt 33</p>	<p>podmioty, które świadczą tę usługę bez świadczenia pozostałych usług płatniczych. Podmioty świadczące usługi płatnicze zostaną objęte zakresem projektowanej ustawy jako osobne podmioty;</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>krajowych instytucji pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 15b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych</u> zamiast „instytucji pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 10a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych” – propozycja wynika z faktu, iż w ustawie o usługach płatniczych instytucja pieniądza elektronicznego definiowana jest jako krajowa instytucja pieniądza elektronicznego i unijna instytucja pieniądza elektronicznego, podczas gdy unijna instytucja pieniądza elektronicznego nie powinna być objęta zakresem polskiej ustawy wdrażającej unijne rozporządzenie; • <u>krajowych instytucji płatniczych w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych</u> zamiast „krajowych instytucji płatniczych w rozumieniu art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych” – propozycja zmiany wynika z błędnego odesłania do ustawy o usługach płatniczych, albowiem art. 2 pkt 11 ustawy o usługach płatniczych wprowadza definicję instytucji płatniczej, a dopiero art. 2 pkt 16 ustawy o usługach płatniczych stanowi o „krajowej instytucji płatniczej”; • <u>małych instytucji płatniczych w rozumieniu art. 2 pkt 17b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych</u> oraz <u>biur usług płatniczych w rozumieniu art. 2 pkt 2a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych</u> – propozycje zmian w tym zakresie wynikają z konieczności objęcia odpowiednimi wymogami dotyczącymi odporności cyfrowej również wskazanych podmiotów. Z uwagi na skalę działalności, liczbę podmiotów zaangażowanych we współpracę oraz powszechność wskazanych podmiotów postuluje się, aby małe instytucje płatnicze oraz biura usług płatniczych również zobowiązane były spełniać wysoki standard cyberbezpieczeństwa, jaki wprowadza rozporządzenie DORA. • <u>dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany</u>
--	---	---	--

	<p>11) pracowniczego towarzystwa w rozumieniu art. 8 pkt 9 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,</p> <p>12) zarządzającego ASI w rozumieniu art. 2 pkt 3a ustawy o funduszach inwestycyjnych prowadzącego działalność na podstawie zezwolenia,</p> <p>13) towarzystwa posiadającego zezwolenie na zarządzanie alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, wydanego na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych,</p> <p>14) towarzystwa funduszy inwestycyjnych zarządzającego otwartym funduszem inwestycyjnym, o którym mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych,</p> <p>15) podmiotu prowadzącego system obrotu instrumentami finansowymi w rozumieniu art. 3 pkt 9a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>16) centralnego depozytu papierów wartościowych w rozumieniu art. 3 pkt 21a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>17) CCP w rozumieniu art. 3 pkt 49</p>	<p>ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>10) domu maklerskiego stosującego rozporządzenie nr 575/2013 w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 44a ustawy – Prawo bankowe,</p> <p>11) pracowniczego towarzystwa w rozumieniu art. 8 pkt 9 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,</p> <p>12) zarządzającego ASI w rozumieniu art. 2 pkt 3a ustawy o funduszach inwestycyjnych prowadzącego działalność na podstawie zezwolenia,</p> <p>13) towarzystwa posiadającego zezwolenie na zarządzanie alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, wydanego na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych,</p> <p>14) towarzystwa funduszy inwestycyjnych zarządzającego otwartym funduszem inwestycyjnym, o którym mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych,</p>	<p><u>rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. L 150 z 9.06.2023, str. 40)</u> zamiast „dostawców usług w zakresie kryptowalut w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. L 150 z 9.06.2023, str. 40)” – propozycja zmiany wyniku z błędnego opisanie instytucji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Zarówno polskie, jak i unijne prawo nie znają pojęcia „kryptowalut”.</p>
--	--	---	--

	<p>ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>18) zatwierdzonego podmiotu publikującego w rozumieniu art. 3 pkt 33a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>19) zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego w rozumieniu art. 3 pkt 33c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>20) administratora w rozumieniu art. 3 pkt 57 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>21) dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku w rozumieniu art. 2 pkt 4e ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,</p> <p>22) instytucji pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 10a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,</p> <p>23) krajowej instytucji płatniczej w rozumieniu art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,</p> <p>24) zakładu reasekuracji, o którym mowa w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,</p>	<p>15) podmiotu prowadzącego system obrotu instrumentami finansowymi w rozumieniu art. 3 pkt 9a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>16) centralnego depozytu papierów wartościowych w rozumieniu art. 3 pkt 21a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>17) CCP w rozumieniu art. 3 pkt 49 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>18) zatwierdzonego podmiotu publikującego w rozumieniu art. 3 pkt 33a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>19) zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego w rozumieniu art. 3 pkt 33c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>20) administratora w rozumieniu art. 3 pkt 57 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p>	
--	--	---	--

	<p>25) zakładu ubezpieczeń, o którym mowa w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,</p> <p>26) pośrednika ubezpieczeniowego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń,</p> <p>27) dostawcy usług finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom,</p> <p>28) dostawcy usług w zakresie kryptowalut w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. L 150 z 9.06.2023, str. 40),</p> <p>29) agencji ratingowej w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych,</p> <p>30) repozytorium sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 23 rozporządzenia 2017/2402,</p>	<p>21) dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w rozumieniu art. 2 pkt 4f ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,</p> <p>22) krajowej instytucji pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 15b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,</p> <p>23) krajowej instytucji płatniczej w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,</p> <p>24) małej instytucji płatniczej, w rozumieniu art. 2 pkt 17b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,</p> <p>25) biura usług płatniczych, w rozumieniu art. 2 pkt 2a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,</p> <p>26) zakładu reasekuracji, o którym mowa w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,</p> <p>27) zakładu ubezpieczeń, o którym mowa w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,</p> <p>28) pośrednika</p>	
--	--	--	--

	<p>31) repozytorium transakcji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji – zwanych w niniejszym rozdziale „podmiotami finansowymi”.</p>	<p>ubezpieczeniowego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, 29) dostawcy usług finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, 30) dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. L 150 z 9.06.2023, str. 40), 31) agencji ratingowej w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych, 32) repozytorium</p>	
--	---	--	--

		<p>sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 23 rozporządzenia 2017/2402,</p> <p>33) repozytorium transakcji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji – zwanych w niniejszym rozdziale „podmiotami finansowymi”.</p>	
<p>Artykuł 5 punkt 6): „Rozdział 2c, art. 18ze ust. 4 Ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym</p>	<p>Po upływie 60 dni od przekazania informacji, o której mowa w ust. 3, Komisja może wydać decyzję, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554. Wydając decyzję Komisja, określa termin jej obowiązywania. Decyzja obowiązuje nie dłużej niż do czasu wyeliminowania ryzyka zidentyfikowanego w zaleceniach, o których mowa w ust. 1. Komisja przed wydaniem decyzji może skonsultować się z organami, o których mowa w art. 42 ust. 5 rozporządzenia 2022/2554.</p>	<p>Po upływie 60 dni od przekazania informacji, o której mowa w ust. 3, Komisja może, po wykorzystaniu wszelkich innych środków wydać decyzje...</p>	<p>Zasadne jest również zawarcie w u.n.r.f. przesłanki „ostateczności” omawianego środka, która wprost została przewidziana w art. 42 ust. 6 <i>in principio</i> DORA. Decyzja KNF wpływa bowiem nie tylko na działalność podmiotów finansowych, ale również zewnętrznych dostawców usług ICT. Jak wynika z treści motywów DORA (zwłaszcza motywu 93) nadzór nad zewnętrznymi dostawcami usług ICT sprawowany jest przede wszystkim przez wiodące organy nadzorcze, a nie przez organy krajowe. Z tego względu istotne jest, aby dopuszczalność nakładania sankcji administracyjnej wpływającej pośrednio na działalność zewnętrznych dostawców usług ICT, stanowiła <i>ultima ratio</i> środków stosowanych przez KNF.</p>